

Egy évtizedes kapcsolat olvasók és írók között

Stadler János vezérőrnagy

Tíz esztendővel ezelőtt szolgálatunk vezetése és a hadtáp feladatok végrehajtásában dolgozó elvtársak közötti kapcsolat egy új formája jelent meg, közzé tettük a „Hadtápbiztosítás” 1968. évi első számát. Egy újság, egy folyóirat, mindig szoros kapcsolatot jelent a vezetés és vérehajtás; a szerkesztők, írók, és az olvasók között. Ez a kapcsolat kétoldalú volt, mert az eltelt jónéhány esztendő alatt a szerzők körének bővülésével együtt egyre inkább összeolvadt az írók és az olvasók tábora.

Megállapíthatjuk, hogy folyóiratunk az eltelt 10 év alatt betöltötte azt a rendeltetését, hogy folyamatosan informálja a hadtápszolgálat vezetőit, a központi szervek munkatársait, a tanintézetek oktatóit és hallgatóit a szolgálatban jelentkező gondokról, élenjáró kezdeményezésekről, megszerzett tapasztalatokról. Ugyanakkor kiadványunk jól ellátta azt a feladatát, hogy tolmácsolja a párt határozataiból, a honvédelmi miniszter elvtárs parancsaiból eredő elgondolásaink lényegét, formálja a hadtáp különböző szervezeteiben dolgozó polgári alkalmazottak, katonák, tiszthelyettesek, tisztek szemléletét, irányítsa figyelmüket a legfontosabb tennivalókra, a végrehajtás döntő láncszemeire. Így a „Hadtápbiztosítás” az elmúlt évtized során betöltötte a hadtápszolgálaton belül a szervező, a propagandista, az informátor és a nevelő szerepét egyaránt.

10 esztendővel ezelőtt, folyóiratunk megindulásakor – de azóta is folyamatosan – példaképünknek és testvérünknek tekintjük a félévszázados „Szovjetunió fegyveres erői hadtápjá és ellátása” című szovjet katonai folyóiratot számunkra megszokott nevén „Tül u sznabzsenyie”-t.

Ettől a laptól nemcsak sokat tanultunk tartalom, szerkesztési eljárás és ideológiai – politikai színvonal tekintetében, hanem rendszeresen közöltük is fordításban azokat a cikkeket, melyek leghasznosabbnak voltak ítélték saját fejlődésünk szempontjából.

Azt tapasztaltuk, hogy folyóiratunkat ismerik, szeretik, olvassák és várják megjelenését; a technikai okokból bekövetkezett sajnálatos késedelmek esetén pedig olvasóink türelmetlenségüket is kifejezték. A „Hadtápbiztosítás” egyes példányai megtalálhatók a Honvédelmi Minisztérium szerveinél, a Belügyminisztériumban, a Határőrségnél, a Munkásőrségnél, rendszeres olvasóink közé tartoznak az MHSz anyagi szakemberei, nagy példányszámban juttatjuk el tanintézeteink hallgatói és tanárai részére, megtalálhatók valamennyi könyvtárunk katalógusában. Más folyóiratok cikkeket olvasva, dolgozatokat, disszertációkat ta-

nulmányozva egyre többször olvassuk a „Hadtápbiztosítás” szót az irodalmi hivatkozások, lábjegyzetek között.

Az eltelt 10 esztendőben tehát kialakult folyóiratunk olvasó tábora, aktivizálódott a szerkesztésben, írásban, kritikában résztvevők köre, kristályosodott és tisztult folyóiratunk profilja, belső szerkezete, rovatrendje és tartalma. Különösen nagy érdemnek tartom, hogy a negyedévenként megjelenő újságunk rendszeresen, többoldalúan, a leghivatottabb elvtársak tollából terjesztette a gyakorlatok tapasztalatait, fogalmazta meg azokból levonható általánosításokat, orientálta állományunkat a hadtáp felkészítésének javítására és tökéletesítésére. A hadtápelmélet fejlesztését jól szolgálta, hogy folyóiratunk különkiadásában rendszeresen közre bocsájtotta az elfogadásra került tudományos dolgozatokat, tanácskozások, konferenciák anyagait.

Mindezekért az eredményekért dicséret illeti a sok nehézséggel, érdemi és adminisztratív gondokkal küzdő szerkesztőket, nyugdíjas segítőköt, a folyóirat főfeladatainak meghatározásában fontos szerepet vállaló Hadtáp Tudományos Tanácsot, a seregtestek hadtáphegységvezetőit, de elsősorban a szerzők ma már népes taborát és folyóiratunk egyéb gondozóit.

Ez évben nemcsak folyóiratunk lett 10 esztendő, de a hadtápszolgálatban is új, részben hosszabb távú feladatok jelentkeznek, melyek összefüggnek a fejlett szocializmus építésének meggyorsításával, hadseregünk harcalképessége növelésére irányuló munkánk új feladataival. Köztudomású, hogy a közeljövőben új fejlesztési szakasz kezdődik, a 80-as évek hadtáp feladatainak előkészítése, majd végrehajtása.

Ugyanakkor komoly erőfeszítéseket kíván a jelen fejlesztési időszak hátralevő éveiben előttünk álló feladatainak végrehajtása is, különös tekintettel a MSZMP KB 1977 október 20-i és december 1-i határozatában foglalt követelmények hadseregbeni realizálása.

Úgy gondolom, hogy a múlt tapasztalatai és a jövő feladatai egyaránt megfogalmazzák azokat a területeket, melyekre a „Hadtápbiztosítás”-ban a következő esztendőben a fő figyelmet kell fordítani. Melyek ezek?

Széles körben kell mozgósítanunk a személyi állományt *a hadtáp feladatok végrehajtását segítő politikai munka* tartalmának, irányának, módszereinek felismerésére és megértésére, rendszeresen kérnünk kell a politikai munkában aktív szerepet vállaló hadtáptisztek, hadtáp alegységparancsnokok segítségét az e téren jelentkező jó tapasztalatok terjesztésében. Folyóiratunknak a zászlóvivő szerepét kell betöltenie a szocialista verseny szervezésében, eredményeinek népszerűsítésében. Lapunk hasábjain közre fogjuk adni az élenjáró eredményeket elért személyek és alegységek tapasztalatait, népszerűsíteni fogjuk a legkiválóbbakat, s közölni fogjuk fényképeiket is.

A feladatok közül kiemelten említenék egyet, mely megítélesem szerint a közeli néhány esztendőben bizonyos tekintetben meg is határozza folyóiratunk profilját, ez pedig a *MN személyi állományáról való folyamatos, mindennapos gondoskodás, az ellátásukra irányuló munka színvonalának állandó és megszakítás nélküli növelése*. A csapatainknál, az intézeteinknél dolgozó hadtáp katonának és polgári alkalmazottak egész tevékenységét át kell haszna e feladat jelentősége. Az állomány életkörülményeinek, ellátottságának javítására irányuló munkádatlan figyelem a fejlett szocializmus építése közepette végbemenő hadseregfejlesztés egyik legfontosabb objektív törvényszerűsége és pártunk figyelmének

középpontjában áll. Ez az alapelv nem csupán a béke tevékenység szempontjából jelentős, mert ez a törvény harcban is jelentkezik. Antipenko altábornagy jelenleg fordítás alatt álló nagy jelentőségű művében, melynek címe „A főirányban”, többszörösen kihangsúlyozza: a Nagy Honvédő Háború folyamán előfordult, hogy az egyes hadműveletek előkészítése és végrehajtása során egy-egy anyagfajta, közvetlen harcifelszerelés az ellátásban ideiglenesen elsődrendűvé vált, előtérbe került és mindent megelőzött, de a katonákról való gondoskodás az egész háború alatt, hadműveletben és tartalékban; az arcvonalban és a hátországban; éjjel és nappal folyamatos, szüntelen és alapvető feladat volt.

Nagy figyelmet kell fordítani lapunknak a csapathadtápban folyó gazdálkodó, ellátó és szolgáltató tevékenység mindennapjaira, a katonák életkörülményei javítását célzó kezdeményezések, elismerésre méltó eredmények népszerűsítésére és elterjesztésére. Célunk kell legyen, hogy olvasóink a csapatoknál minden egyes megjelent szám után közvetlen serkentést érezzenek az ellátási színvonal és a gazdálkodás eredményességének megjavítására.

A „Hadtápbiztosítás” a legfontosabbnak, irodalmi bázis szerepét kell betöltse a *hadtáp felkészítése, a hadtápkiképzés* területén. Folytatnunk kell azt a helyes gyakorlatot, mely elterjeszti a kiképzési rendezvények tapasztalatait és az ilyen irányú publikációkban nagyobb ütemet és naprakészséget kell teremteni. Ilyen értelemben lapunk be kell töltse a központi követelmények értelmezőjének, magyarázójának hivatását is.

Mint eddig, a továbbiakban is nagy szerepe van e szakmai sajtóterméknek a *hadtáp elmélet gazdagítása* területén. Fontos, hogy azok a kutatási eredmények, melyek mind a békeellátás, mind a háborús felkészítés területén a szolgálatban dolgozó elvtársak tudományos tevékenységének eredményeként napvilágot látnak, folyóiratunkban közlésre kerüljenek, és vitát váltsanak ki, hiszen az elmélet gazdagítása csak a gyakorlatban tevékenykedők széles körének részvételével lehetséges.

A következő években előttünk álló egyik legfontosabb irány a hadtáp intenzív fejlesztése, ezen belül a műszaki-technikai fejlesztés. Ezen a téren folyóiratunkban be kell hozni a jelentkező lemaradást, fel kell keltenünk az igényt állományunkban a technikai eszközök megismerése, hatékony alkalmazása, igénylése és újító módon való továbbfejlesztése iránt, népszerű, de szakszerű módon kell közelíteni e felé a kérdés felé.

Úgy érzem nem fogalmazok rosszul, ha azt mondom: a „Hadtápbiztosítás” nem hadtudományi folyóirat. Ezt a feladatot az MN-ben, a nemzetközi katonai sajtóban más lapok és kiadványok töltik be. Semmivel sem csökkentjük újságunk értékét, ha kimondjuk: a „Hadtápbiztosítás” segítse elsősorban a központ és csapathadtápban folyó munka napi gyakorlatát, közvetlen feladatainak végrehajtását. Természetes, hogy az elmélet és gyakorlat egységének elvéből kiindulva ezt a szerepet csak úgy tudja betölteni, ha megfelelő teret és lehetőséget ad az elméleti munkának, cikkei, közleményei és tanulmányai ideológiailag, hadtudományilag megalapozottak, reálisak. A gyakorlatot segítő orgánus is csak így tudja betölteni a hadtáp elmélet gazdagítójának szerepét is.

Ebből következik, hogy folyóiratunk elsősorban a MN hadtápjának szól és íródik. Olvasóként elsősorban a csapatok hadtápszolgálatában dolgozó hivatásos tiszteket, élenjáró tiszthelyetteseket, a központ hadtáp vezető beosztású munkatársait; a tanintézetek hallgatóit és tanárait, valamint a közleményeket tu-

dományos bázisként felhasználni kívánó kutatóinkat, törzstisztjeinket tekintjük. Szeretnénk azonban, ha a hadtápszolgálat beosztottai egyes jelentősebb elméleti és gyakorlati közleményeinket figyelmébe ajánlanák parancsnokaiknak, a párt- és politikai munkásoknak, a fejlesztésben dolgozó műszaki szakembereknek, a kiképzés szervezésében, vezetésében dolgozó elvtársaknak. Megítélésem szerint az eddigieknél nagyobb gondot kell fordítani arra, hogy tanintézeteink hallgatói ajánlott irodalomként szélesebb körben férjenek hozzá újságunkhoz és tanulmányozzák annak cikkeit, mert csak így tudjuk biztosítani az iskola naprakészségéhez szükséges tartalmi dinamizmust, frissességet. Ugyanakkor az egész hadsereg hadtápközvéleménye el is várja, hogy tehetséges, fiatal akadémiai hallgatóink, tisztjelöltjeink szerény véleményükkel és eredményeikkel, a tanulással töltött idő során tett „felfedezéseik”-kel segítsék munkánkat.

Mint eddig a jövőben is szívesen látjuk folyóiratunkban az anyagi-technikai biztosítás más ágaiban dolgozó elvtársaink cikkeit biztosítási területük aktuális elméleti és gyakorlati problémáiról, közösen megoldandó feladatainkról, együttműködésünk tárgyi és szervezeti fejlesztéséről.

A korábbinál nagyobb figyelmet szenteljünk a hadtápbiztosítás nemzetközi tapasztalatainak ismertetésére, különös figyelemmel a Varsói Szerződés országai testvéri hadseregei hadtápbiztosítás elméletének, szervezeti, anyagi és technikai fejlesztési tapasztalataira. Kísérjük figyelemmel és kritikailag értékeljük a várható hadszíntér minden elemének helyzetét és fejlesztési irányait.

A sajtóinformatör, propagandista, kapcsolat a vezető és vezetettek, a munkában élenjárók és a tömegek, valamint a különböző területen dolgozó személyek között. Ezt a szerepet igazán a „Hadtápbiztosítás” csak akkor tudja betölteni, ha mind szélesebb körben mozgósítjuk elvtársainkat a munkában való részvételre. E részvétellel kapcsolatos igényünk kettős: ÍRNI és OLVASNI, más szóval MEGSZÓLALNI hasábjain és ODAFIGYELNI mondanivalójára.

Ebben nagy szerep hárul az előljárókra. Serkentsék beosztottaikat az írásra, követeljék meg – továbbfejlődésük és a munka hatékonyságának növelése érdekében – a folyóirat tanulmányozását. A szerzők között nemcsak az elméleti szakírók, a magasszintű vezetők, hanem a mindennapi munkát végző személyek tömeges részvételét várjuk.

A gondolati tartalom, a hatékonyság, az olvasottság és az érdemi népszerűség e vázolt feladatai, a lényegi továbblépés, a színvonalbeli fejlődés mellett csupán kísérő tényező, hogy ez évtől kezdve a gazdagabb tartalom mellett a „Hadtápbiztosítás” című, immár 10 esztendő folyóirat új, színesebb és a modernebb ízlésnek jobban megfelelő formában, köntösben jelenik meg.

Az íróknak, szerkesztőknek eredményes alkotó munkát, az olvasóknak gazdag élményeket kívánok a következő évekre.